

Tác Giả: Đông Đoàn
Thứ Năm, 02 Tháng 4 Năm 2009 01:01

1 / 3

kêu cha mẹ của mình, chúng con của mình, còn tôi dùng hết sức mình để nhập vào họ bằng cái tên họ và cái này gọi là đề lên mình tôi. Họ nhìn nhớ đến tôi vào mặt tôi, đau đớn tôi ngã xuống sàn gỗ. Tên này xé toạc tất cả quần áo tôi và tiếp tục hành động thú vị của họ trong tiếng cười điên loạn. Tôi cố gắng nhìn đứa con trai này gọi là vật nằm trên sàn gỗ. Tôi thì như phải cố gắng vì con, tôi gọi mình là mẹ. Sau khi tên này xong việc, họ ra hiệu cho tên khác chuyển đến. Họ nhìn con thú đói mồi, lao lên mình tôi, họ vào hãm hiếp và đánh tôi. Quá đau đớn tôi gọi tên chúng tôi, tôi gào tên con tôi. Chúng tôi đứng bên kia gỗ, anh thấy tôi như vậy, anh vùng mạnh đôi tay chuyển qua đứa của tôi. Mặt tên trong bọn chúng rút phẳng cây mã gỗ chém mặt nhất ngang cái anh. Máu tuôn xối xối, anh ngã vật xuống gỗ trong khi đôi mắt trên trán ngăm đen. Sau đó tên này đẩy xác anh xuống biển. Nằm bên này thấy rõ cảnh đó, tôi nghĩ đi, sau khi tỉnh lại. Tôi thấy mình và các cô gái khác nằm ở dưới gỗ. Không biết bao lâu, chúng tôi lừa chúng tôi lên để thay nhau hãm hiếp tiếp. Không biết bao lâu tôi bắt đầu lên boong như vậy. Tôi muốn nhìn lại để thấy, song nhìn lại đứa con như của mình tôi đành nhìn rằng cố gắng vì con. Có thể đó cũng là động lực giúp tôi sống đến ngày hôm nay. Ngày qua ngày, bọn họ tiếp tục và tiếp tục hành động bên họ của chúng. Sau khi chán chê, chúng tôi chúng tôi lên mặt hòn đảo và may mắn thay, vài ngày sau cảnh sát tuấn duyên Mã Lai phát hiện và đưa chúng tôi vào bệnh viện. Nhìn lại, tôi đã thấy họ nên đã tháng trời khi tôi rời Việt Nam. Sau khi lành bệnh, họ đưa chúng tôi vào trại tiếp trung và tiếp nhận thuyền nhân đã rời trại. Thời gian này tôi cố dò hỏi về chi tiết thuyền của chúng và con gái tôi ở trên đó nhưng không ai biết cả. Sau này tôi được một người cho biết chi tiết của chúng tôi đã bị bọn họ tiếp tục đâm thọc cho chìm hồng giống người để bắt mình.

Tôi ở đảo được khoảng tám tháng. Sau khi phái đoàn phòng vệ, tôi được cho đi đến nhà của tôi ở Mỹ - đến miền đất mới, tôi không bà con, anh em, người bạn ở cho gia đình tôi lại là người ở Mỹ - hai phong tục, hai ngôn ngữ khác nhau nên cuộc sống cùng tôi lại trở nên đến đến. Sau khi ở chung khoảng vài tháng tôi đến ra thuê phòng ở khu chung cư có người ở Việt Nam, tôi mong được nghe tiếng mẹ đẻ để tiếp khách quê người - Tôi tham gia một trại, đã cho tôi đến được miền đất hứa. Nhưng mọi việc không suông như tôi nghĩ. Hàng đêm mỗi khi tôi nằm một thì hình ảnh những tên họ tiếp tục hiện đến, rời hình ảnh chúng tôi với cái cố gắng máu và đôi mắt trên trán ngăm đen, tôi không thể dứt khỏi người, không một ai chia sẻ nỗi buồn này, rời tôi ngã bệnh cả tháng trời. Cuộc sống cùng tôi ở trại đầy và tiếp như phải làm một công việc gì đó quên đi và để lo cho con trai tôi.

Tôi gọi con rời lao vào công việc để quên đi hết nỗi bất hạnh tiếp xuống đến tôi. Họ rửa chén bát đến như rau nhà hàng...Ngày qua ngày, mỗi khi tôi đón con thì thằng bé đã ngủ say. Tôi hôn lên trán con mà không có mặt tuôn rời.

Thời gian cứ trôi đi, hết thu sang rời đông đến. Thăm thoát tôi đã ở Mỹ được 16 năm rồi. Một ngày khi nỗi buồn người ngoại, tôi bắt thêm bắt của. Người chuyển này sống với tôi cho đến ngày hôm nay. Tuy vậy tôi chỉ cho anh biết tôi đi vượt biên và chúng cùng con gái đã chết

Đôi tôi không còn gì.

Tác Giả: Đông Đoàn

Thứ Năm, 02 Tháng 4 Năm 2009 01:01

trên biển - Tôi rớt sọt u nói lên sọt tọt sọt làm anh ghê tởm tôi và sọt mọt đi chọt dọt a cuội cùng này.

Nhưng tở o hóa trọt trêu lọt giáng tai họa xuống đọt tôi mọt lọt nọt a.

Mọt hôm đang làm việ c, bọt ng xọt pọt a tôi gọt i lên văn phòng và nói cho biệ t cọt nh sát vọt a gọt i đọt n thoọt i cho biệ t con tôi theo đám bọt n nhọt u say rọt i bọt n lọt n gây chọt t ngọt i. Hiọt n nó đang bọt giam tọt i trọt i giam thành phọt . Tôi thọt y mọt i thọt nhọt sọt p xuống đọt u tôi. Đọt ng chọt t lọt ng mọt t họt i, tôi cọt lê đôi chân vọt nhà sọt p sọt p vài thọt rọt i vọt i vọt vào nhà lao thăm con. Khi tôi và chọt ng tôi tọt i nọt i, mọt con ôm nhau khóc, chọt ng tôi sau khi họt i han, cắn đọt n con tôi vài thọt anh ra ngoài đọt mọt con tôi tiọt n việ c nói chuyọt n. Nhìn sâu vào mọt con, tôi dùng họt t sọt c mình họt i nó:"Tọt i sao con lọt i làm nhọt vọt y?" Tôi muọt n họt i nó thọt t nhiọt u và thọt t rõ nguyên căn sọt việ c, song chọt nói tọt i câu sao con làm nhọt vọt y là nọt c mọt t tôi tuôn tràn, cọt họt ng tôi không thọt nói thêm đọt c.

Thọt ng bé bây giọt đã ra vọt đàn ông trọt lọt i: "Tọt t cọt tọt i mọt , mọt lo công việ c suọt t cọt ngày. Tháng này qua tháng khác, con lọt n lên không cha, không mọt bên cọt nh. Khi con gọt p khó khăn trong cuọt c sọt ng, con không biệ t họt i ai, không biệ t bày tọt vọt i ai con đành phọt i đi tìm bọt n bè và kọt quọt nhọt ngày hôm nay, con không ân họt n gì họt t ". Nghe con nói lòng tôi tan nát, tọt t cọt họt t rọt i, đọt i tôi không còn gì nọt a. Tôi gọt c xuống tọt t cọt cho đọt nh mọt nh.

Ghi chú : " Câu chuyọt n này là sọt thọt t 100%, nhọt ng vì đọt giọt họt nh phúc cho gia đình sau này, Ngọt i việ t bài đành phọt i đọt u tên họt . Nên xin quý vọt đọt ng ngọt c nhiên khi ngọt i kọt chuyọt n là đàn bà mà ngọt i ký tên là đàn ông. Xin cọt mọt n."